

skal jeg ikke udtale mig, da Forslag i saa Henseende ikke ligger for i Øjeblikket, og da det er noget, hvorom Tinget selv maa tage Bestemmelse uden mit Raad. Men jeg kan oprigtigt talt ikke se, hvad Nytte det skulde gøre for denne Sag. Der har tidligere været nedsat et Udvalg, og Forskellen mellem dette Forslag og det, som den Gang var fremsat, er ikke stor. Det er navnlig den, at der heri er taget Hensyn til Skolelovens Bestemmelser og lagt mere Vægt paa gennem fuldstændig frivilligt Arbejde at faa noget udrettet paa dette Omraade. Den bedste Behandling, man kan give Lovforslaget, er efter min Mening at fremme det og faa det op i det andet Ting, saa at det der kan fremtræde som et Spørgsmaal til Tinget, om det vil være villigt til at fremme denne Sag. Sidst da Lovforslaget var i Tinget her oven paa, var der ikke megen Villighed til at røre ved Spørgsmaalet i det hele taget. Det er mit Haab, at Villigheden nu maa være større. Man maa gøre et Forsøg. Men det Forsøg faar man ikke gjort ved at lade Lovforslaget gaa i Udvalg, navnlig hvis det bliver et Udvalg, som slet ikke vil fremme det, men foranstalte forskellige Undersøgelser, som slet ingen Ting vil føre til i dette Spørgsmaal.

N. Christensen: Ja, den højtærede Minister fastholder jo endnu sin Anskuelse om dette Lovforslag, og det er vel ikke nu Tiden til at drøfte det i Enkeltheder. Kun skal jeg paavise endnu en Gang, at Lovforslaget, som jo har sat sig til Opgave at skaffe trængende Børn Mad, i sin § 1 indeholder en Henviisning til Oprettelse af Skolekøkkener. Men efter hvad jeg kan skønne, kunne Skolekøkkener, Undervisningskøkkener, slet ikke løfte den Opgave, som Ministeren mener, Lovforslaget skal kunne løfte i Retning af trængende Børns Bespisning. § 2 anviser nærmest Frivillighedens Vej, men jeg har netop paavist, at mange Steder vil det blive vanskeligt, ja, næsten umuligt at faa oprettet frivillige Foreninger, og naar det bliver vanskeligt eller maaske nogle Steder umuligt, og Trangen alligevel er der, er efter Forslaget et humant tænkende Sogneraad afskaaret fra at gøre noget ved eget Initiativ. Jeg maa fremdeles fastholde Forslaget om, at Lovforslaget behandles i Udvalg, og tillader mig derfor at foreslaa, at det henvises til det Udvalg, der behandler Lovforslaget.

Formanden: Det er først efter Forhandlingens Afslutning, at dette Forslag stilles.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Jeg skal rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem. Tror det ærede Medlem ikke, at det, hvis der indføres trindt omkring i alle Kommuner Skolekøkkener med Madlavning og med Adgang for Børnene til at spise af den Mad, mægtig vil fremme en virkelig Skolebespisning her i Landet? Det tror jeg.

Da ingen flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling
vedtoges uden Afstemning.

N. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til det Udvalg, der behandler Lovforslaget om Bidrag af Statskassen til Understøttelseskasser for arbejdsløse. Til dette Udvalg er jo alt henvist det af Socialdemokraterne stillede Forslag om Skolebørns Bespisning.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg vil gerne fraraade Tinget at stemme for det Forslag, der nu stilledes af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (N. Christensen), om at henvise Forslaget til et Udvalg. Det har jo været drøftet i et Udvalg for et Par Aar siden og da netop, synes jeg, ogsaa den Side af Sagen, som det ærede Medlem mente trængte til yderligere Drøftelse, nemlig om der kan naas noget ad Frivillighedens Vej, eller man skal gaa til paa en eller anden Maade at give et Paalæg om, at der skal indføres Skolebespisning. Det har været drøftet i et Udvalg og gentagende forhandlet her i Tinget, og jeg synes saaledes, at Tinget har haft Lejlighed til at sætte sig ind i Sagen, og det har for Resten ogsaa med tilstrækkelig Tydelighed udtalt sig for, at det ikke vil gaa med til at give Sogneraadene eller Kommunalbestyrelsen i det hele et Paalæg, men at det, for saa vidt Trang er til Stede omkring i Kommunerne, vil gøre det saa let som muligt, hvor der i øvrigt er Lyst dertil, at kunne give Tilskud. Jeg kan ikke se, at der er Grund til yderligere Drøftelse og til at forhale denne Sag ved at lade den gaa i Udvalg. Jeg vil derfor